

отъ тамъ ужъ произлязло името Са-
муилецъ и Елена. Отъ това мѣсто се
вижда далече къмъ Леброво и Кипи-
лово: покрайнината е съ съвършено
тузлушки характеръ, съ лабиринтъ
гористи върхове, жълти нивя и дъл-
боки долини, всичко посѣто съ раз-
прѣснати колиби. На сѣверъ на пѣти
за село Златарица се намира близо
до турските колиби, наречени **Доспат-
лии**, на равно мѣсто голѣмо градище
Братованъ градъ, въ което, споредъ
прѣданието, имало осемъ черкви; не-
говиятъ материалъ билъ вдигнатъ за
постройката на мостоветъ на новото
шосе за Златарица. На сѣверо-изтокъ
на върха **Дълго Брайнѣвско** се намира
пещерата **Змейова дупка**. На изтокъ
лежи селото **Маренъ**, казватъ, по-старо
отъ Елена, първоначално ужъ „**Ма-
рино**“, при което не отколѣ биле на-
мѣрени основи отъ стара черква.
Нѣколко стари крѣпости се намирали
на югъ въ балкана: **Градище** въ коли-
битъ, наречени **Садина** (на югъ отъ
Яковци), по нататъкъ крѣпостъ и ку-
ла, съединена ужъ нѣкога съ верига
на мѣстото **Вардигялъ** при колибитъ